

Neumírej před smrtí

Jevgenij Jevtušenko

1. Soukromý život vyšetřovatele Palčikova

Zvláštností soukromého života vyšetřovatele zvláště závažných trestních činů Štěpána Palčikova spočívala v tom, že žádný soukromý život neměl.

To tvrdila vždycky jeho žena Valentina, když na desáté výročí jejich svatby ji neposlal ze svého „neznámého působiště“ ani pozdravný telegram. Valentina byla šéfkou oddělení plazů v moskevském ZOO. Když se nakonec po několika týdnech doma objevil, odporně páchnul „vůní“ hotelů a vlaků, podával ji na usmířenou skromnou kytičku karafiátů, kterou vytáhl z umouněné, vším možným přeplněné tašky, a nemotorně se ji snažil políbit na naondulované vlasy něžně obepínající šiji, už se skoro rozměkčila, ale když potom sentimentálně přiložila kytky k nosu a ucítila štiplavou vůni, prudce je odstrčila. Ze středu kytice trčela lepkavá, špinavá ponožka jejího manžela, která ztratila dlouhým nošením svou barvu a poddajnost.

Když si Palčikov uvědomil, že jeho manželství je v troskách, začal něco brumlat o boji s organizovaným zločinem, ale Valentina byla neústupná. Palčikovovy věci, včetně něho a jeho jubilejní kytice se smradlavou ponožkou, putovaly za dveře. Palčikov se musel přestěhovat do svého kabinetu na Ministerstvu vnitra, kde spal na gauči, pod hlavou měl desky s nejdůležitějšími případy a ponožky, trenýrky a košile pral v noci¹ ve společné koupelně.

¹ Když tam nikdo nebyl